

FORBIZ
Створення кращого
бізнес-середовища

МОДЕЛІ РЕФОРМУВАННЯ УПРАВЛІННЯ МЕЛІОРАТИВНИМИ СИСТЕМАМИ УКРАЇНИ

СУЧАСНИЙ СТАН МЕЛІОРАТИВНИХ СИСТЕМ УКРАЇНИ

Таблиця 1

Загальнодержавні меліоративні системи Відсутня повноцінна інформація в державі про протяжність, площу, потужність тощо	Міжгосподарські меліоративні системи Відсутня повноцінна інформація в державі про протяжність, площу, потужність тощо	Внутрішньогосподарські меліоративні системи Відсутня повноцінна інформація в державі про протяжність, площу, потужність тощо
За законодавством: Право власності відповідно до ЗУ «Про меліорацію земель»		
Право власності на інженерну інфраструктуру загальнодержавних меліоративних систем та її окремі об'єкти належить виключно державі.	Об'єкти інженерної інфраструктури міжгосподарських меліоративних систем можуть перебувати у державній або комунальній власності.	Об'єкти інженерної інфраструктури внутрішньогосподарських меліоративних систем можуть перебувати у спільній власності територіальних громад сіл, селищ і міст або у власності юридичних осіб та громадян з урахуванням обмежень і обтяжень у використанні ділянок меліорованих земель, установлених Земельним кодексом України.
Фактично: Держава не володіє повноцінною, уніфікованою інформацією на балансі яких установ перебувають системи, чи оформленні на них правовстановлюючі документи та чи зареєстровано право власності в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень на окремі елементи інфраструктури. Також, відсутня повноцінна, уніфікована інформація про кількість загальнодержавних, міжгосподарських та внутрішньогосподарських меліоративних систем.		
<ol style="list-style-type: none"> 1 Перебувають у державній власності. 2 Не на всі об'єкти оформлені правовстановлюючі документи. 3 Не на всі земельні ділянки виготовлені правовстановлюючі документи та зареєстровано право власності.* 4 Не внесені дані в Публічну кадастрову карту України. 5 Держава не володіє актуальною та уніфікованою інформацією про технічний стан, протяжність, зношеність систем. 6 Не обліковуються на балансі бюджетних установ. <p><i>* Джерело: Звіт Рахункової палати про результати аудиту ефективності використання бюджетних коштів, виділених на захист від шкідливої дії вод та розвиток водного господарства на території Одеської, Миколаївської та Херсонської областей, затверджений рішенням Рахункової палати від 15 травня 2018 року № 12-4</i></p>	<ol style="list-style-type: none"> 1 Перебувають у державній та комунальній власності. 2 Відсутня повноцінна інформація щодо суб'єктів управління системами (розмежування державної та комунальної власності). 3 Не на всі об'єкти оформлено правовстановлюючі документи. 4 Не на всі земельні ділянки виготовлені правовстановлюючі документи та зареєстровано право власності.* 5 Не внесені дані в Публічну кадастрову карту України. 6 Держава не володіє інформацією про технічний стан, протяжність, зношеність систем. 7 Не обліковуються на балансі бюджетних установ. <p><i>* Джерело: Звіт Рахункової палати про результати аудиту ефективності використання бюджетних коштів, виділених на захист від шкідливої дії вод та розвиток водного господарства на території Одеської, Миколаївської та Херсонської областей, затверджений рішенням Рахункової палати від 15 травня 2018 року № 12-4</i></p>	<ol style="list-style-type: none"> 1 Відсутня повноцінна інформація щодо суб'єктів управління системами (розмежування державної комунальної та приватної власності). 2 Системи є нічийними (без визначення правового статусу), після розпаювання колективних сільськогосподарських підприємств. 3 Держава не володіє інформацією про їх технічний стан, протяжність, зношеність систем. 4 Суб'єкти господарювання: <ul style="list-style-type: none"> • використовують систему, яка функціонує з часів РСР; • самостійно підключилися до внутрішньогосподарської або міжгосподарської меліоративної системи; • самостійно створили всю необхідну зрошувальну інфраструктуру та безпосередньо підключився до джерела забору води. 5 Неможливість отримати право власності та перевести на баланс підприємства. 6 Наявність невіршених судових спорів, самозахоплення. 7 Невизначеність права власності та чіткого врегулювання відносин між орендодавцем і орендарями при будівництві нових систем зрошення та дренажу на с/г землях. 8 Неможливість законно завести інвестиції у побудову систем зрошення та дренажу, навіть на орендованих землях.
Організаційно-правова форма		
Держводагентство затверджує правила та встановлює режим експлуатації. Проводить моніторинг технічного стану меліоративних систем та гідротехнічних споруд підприємств	Держводагентство затверджує правила та встановлює режим експлуатації. Делегує забезпечення експлуатації Регіональним офісам водних ресурсів. Проводить моніторинг технічного стану меліоративних систем та гідротехнічних споруд підприємств.	Законодавством не встановлено повноваження держави щодо управління системами (В положенні про про Державне агентство водних ресурсів України відсутні повноваження). Держводагентство проводить моніторинг технічного стану меліоративних систем та гідротехнічних споруд підприємств

Загальнодержавні меліоративні системи <i>Відсутня повноцінна інформація в державі про протяжність, площу, потужність тощо</i>	Міжгосподарські меліоративні системи <i>Відсутня повноцінна інформація в державі про протяжність, площу, потужність тощо</i>	Внутрішньогосподарські меліоративні системи <i>Відсутня повноцінна інформація в державі про протяжність, площу, потужність тощо</i>
Експлуатація (відповідно до ЗУ «Про меліорацію земель»)		
Підприємства, установи і організації, що належать до сфери управління Держводагентства.	Підприємствами, установами і організаціями, що належать до сфери управління Держводагентства. Експлуатація міжгосподарських меліоративних систем, які перебувають у комунальній власності, здійснюється власниками цих систем або спеціально утвореними ними підприємствами, установами і організаціями.	Здійснюється власниками цих систем або спеціально утвореними ними підприємствами, установами і організаціями.
Фінансування		
Фінансування витрат на проектування, будівництво (реконструкцію) і експлуатацію меліоративних систем та окремих об'єктів інженерної інфраструктури, на проведення моніторингу зрошуваних та осушуваних земель, інвентаризації меліорованих земель, інвентаризації та паспортизації меліоративних систем здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, крім витрат на проектування, будівництво (реконструкцію) і експлуатацію меліоративних систем та окремих об'єктів інженерної інфраструктури, які надані у концесію, інших не заборонених законом джерел.		
Державний бюджет	Державний бюджет / Місцевий бюджети	Не визначено

ПЕРШОЧЕРГОВІ КРОКИ ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ

- Крок 1 Повна інвентаризація наявної інженерної меліоративної інфраструктури та внесення даних інвентаризації у Публічну кадастрову карту України та Державний водний кадастр. Створення інфраструктури геопросторових даних.
- Крок 2 Затвердження Урядом переліку загальнодержавних меліоративних систем.
- Крок 3 Створення єдиної електронної бази моніторингу зрошувальних та осушувальних земель у відкритому доступі.
- Крок 4 Визначення/зміна права власності (державна, комунальна, приватна) та створення можливості реєстрації права власності на меліоративну систему, як об'єкт нерухомості.
- Крок 5 Забезпечення безперервного моніторингу стану систем зрошення та дренажу.

ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНІ МЕЛІОРАТИВНІ СИСТЕМИ

Крок 1 Аудит функцій Держводагентства.

Крок 2 Реорганізація Держводагентства та підприємств, установ і організацій, які входять до сфери управління Держводагентства.

- Реорганізація та передача функцій 22 Територіальних органів (секторів) Держводагентства та 14 Регіональних офісів водних ресурсів до 12 Басейнових управлінь з метою зменшення надмірної кількості бюджетних установ, які повністю утримуються за рахунок бюджетних коштів та мають дублювання повноважень. В такому контексті Басейнове управління — бюджетна неприбуткова організація, яка належить до сфери управління Держводагентства.

Основні функції: видача документів дозвільного характеру, погодження нормативів водопостачання та інших інструментів регулювання, протипаводковий та протиповеневий захист, надання адміністративних послуг та інших функцій у сфері управління, використання та відтворення поверхневих водних ресурсів.

Крок 3 Створення Державних підприємств, які підпорядковані Держводагентству з метою створення ефективно суб'єкта управління загальнодержавними меліоративними системами та залучення інвестицій для будівництва, модернізації та розвитку меліоративних систем. Реорганізація 4 Управлінь каналів до Державних підприємств. Передача частини функцій до Басейнових управлінь, частини до Державних підприємств.

Таблиця 2

Альтернативи	
Види організацій державних підприємств	
	Державне унітарне комерційне підприємство
	Акціонерне товариство
УМОВИ	<ul style="list-style-type: none"> ● Сплата дивідендів державі; ● майно закріплюється за ним на праві господарського відання; ● не має права безоплатно передавати належне йому майно іншим юридичним особам чи громадянам.
	<ul style="list-style-type: none"> ● Створення відповідно до Порядку утворення державної холдингової компанії затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22.08.2012 № 773, Закону України «Про холдингові компанії в Україні» від 15.03.2006 № 3528, Закону України «Про акціонерні товариства» від 17.09.2008 № 514, Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок» від 23.02.2006 № 3480; ● оцінка цілісних майнових комплексів; ● проведення аудитів та оцінка фінансового стану підприємств, установ, організацій; ● здійснення державної первинної емісії акцій; - викуп державою акцій за державний кошт; ● створення та призначення органів управління; ● відповідальність за зобов'язаннями тільки майном товариства, а акціонери несуть ризик збитків, пов'язаних із діяльністю товариства, в межах вартості належних їм акцій.

Альтернативи

Види організацій державних підприємств

Державне унітарне комерційне підприємство

Акціонерне товариство

НЕДОЛІКИ

- Високе податкове навантаження;
- сплата дивідендів (80-90% щорічно);
- на видатки розвитку, після сплати дивідендів, які можна інвестувати в капітальні вкладення, залишаються мізерні кошти (+/-)10% від прибутку).

- Втрата повноцінного державного контролю над управлінням системами;
- неможливість здійснити оцінку активів для здійснення емісії акцій без правовстановлюючих документів;
- довготривалість процедури пов'язаної з оцінкою цілісних майнових комплексів (визначення балансової вартості з метою здійснення державою первинної емісії акцій, ризики заниження вартості активів, ризики втрати земель водного фонду та незаконне їх відчуження, відсутність правовстановлюючих документів на майно);
- проведення відповідних аудитів та оцінка фінансового стану підприємств, установ, організацій;
- емісія акцій з дотриманням законодавства України (складність та довготривалість процедури, невизначеність законодавства);
- викуп державою акцій та наявність у бюджеті України коштів для викупу первинної емісії акцій;
- створення та призначення відповідних органів управління (Наглядової ради, Ревізійної комісії та інших).
- створення єдиного суб'єкта господарювання, який матиме монополієне становище на ринку.

ПЕРЕВАГИ

- Гнучкість системи управління;
- можливість використовувати власно зароблені кошти ДП на капітальне будівництво та утримання загальнодержавних меліоративних систем;
- можливість інвестицій;
- залучення кредитів;
- залучення грантів міжнародних технічних допомог;
- швидкість прийняття рішень;
- незалежність від казначейської системи обслуговування видатків;
- можливість здійснення будівництва в декілька етапів (з довгостроковим плануванням, незалежним від бюджетного процесу);
- можливість закупівлі товарів та послуг через платформу Прозорро.

- Визначення та оцінка вартості активів з подальшим залученням до їх розвитку приватних інвесторів;
- гнучкість системи управління;
- можливість використовувати власно зароблені кошти ДП на капітальне будівництво та утримання загальнодержавних меліоративних систем;
- можливість залучення інвестицій;
- залучення кредитів;
- залучення грантів міжнародних технічних допомог;
- швидкість прийняття рішень;
- незалежність від казначейської системи обслуговування видатків;
- можливість здійснення будівництва в декілька етапів (з довгостроковим плануванням, незалежним від бюджетного процесу);
- можливість закупівлі товарів та послуг через платформу Прозорро.

РИЗИКИ

Неефективність діяльності підприємства, за рахунок високих дивідендів. Підприємство може бути збитковими.

Приватизація, та втрата державного контролю над стратегічним об'єктом.

МІЖГОСПОДАРСЬКІ МЕЛІОРАТИВНІ СИСТЕМИ

Таблиця 3

Альтернативи (за умови створення організаційно-правової форми Підприємство)			
	Державні	Комунальні	Змішані
УМОВИ	<ul style="list-style-type: none"> Всі системи переходять в державну власність. Фінансування за рахунок коштів державного бюджету та коштів підприємств. 	<ul style="list-style-type: none"> Всі системи переходять в комунальну власність територіальних громад сіл, селищ та міст; Фінансування за рахунок коштів місцевих бюджетів. 	<ul style="list-style-type: none"> Системи перебувають в державній та комунальній власності; Визначення та розподіл систем комунальної та державної власності; Передача визначених систем в комунальну власність (територіальним громадам сіл, селищ, міст); Фінансування за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів; Залучення інвестицій.
ПЕРЕВАГИ	<ul style="list-style-type: none"> Після передачі держава володітиме всією інформацією щодо систем: кількість, місцезнаходження, стан. Можливість залучення коштів на модернізацію і розвиток. 	<ul style="list-style-type: none"> На утримання та експлуатацію не витрачаються кошти з державного бюджету; Додаткові надходження в місцеві бюджети за рахунок оплати за транспортування води. 	<ul style="list-style-type: none"> Більше фінансових можливостей на відновлення та модернізації систем, за рахунок державних та місцевих бюджетів; За умов чіткого розподілу власників — ефективність та швидкість прийняття рішень.
НЕДОЛІКИ	<ul style="list-style-type: none"> Недостатнє державне фінансування на утримання, реконструкцію, модернізацію систем. Держава не завжди є хорошим менеджером. Підприємства дуже часто збиткові, а інфраструктурою негально користуються. Необхідність у витраті значних коштів на відновлення та модернізацію системи. 	<ul style="list-style-type: none"> Не всі територіальні громади здатні профінансувати та забезпечити ефективне управління, експлуатацію та охорону системи; Необхідність у витраті значних коштів на відновлення та модернізацію системи. 	<ul style="list-style-type: none"> Без проведення інвентаризації повна відсутність інформації, щодо стану, власника, місцезнаходження систем; Необхідність у витраті значних коштів на відновлення та модернізацію системи.

ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРСЬКІ МЕЛІОРАТИВНІ СИСТЕМИ

Щодо правового статусу земельної ділянки та меліоративної системи

Таблиця 4

Альтернативи		
	Закріплюємо правовий статус меліоративної системи за земельною ділянкою	Визначаємо правовий статус меліоративної системи окремо від земельної ділянки (окремо право власності на систему, окремо на земельну ділянку)
ПЕРЕВАГИ	<ul style="list-style-type: none"> ● Захищені інтереси власників земельних ділянок; ● Правовий режим меліоративної системи є невідчужуваним від земельної ділянки; ● Захищеність власників земельних ділянок від потенційних ризиків (передача в заставу, незаконне відчуження, рейдерство); ● Простий механізм виготовлення та отримання правоустановчих документів. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Захищені інтереси орендарів земельних ділянок; ● Захист інвестицій, які були вкладені орендарями земельних ділянок в розвиток/побудову меліоративної системи.
НЕДОЛІКИ	<ul style="list-style-type: none"> ● Колізія щодо систем та ділянок, в яких на сьогодні вже зареєстровані різні власники; ● Потенційне збільшення кількості судових спорів між власниками та орендарями земельних ділянок. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Ризик вимушеності відчуження земельних ділянок виключно власникам систем; ● Необхідність узгодження поливу на ділянці між власником ділянки та власником системи; ● Потенційне збільшення кількості судових спорів між власниками та орендарями земельних ділянок.

Щодо визначення форми управління меліоративними системами

Таблиця 5

Альтернативи (з урахуванням особливостей антимонопольного законодавства)			
	Об'єднання водокористувачів	Передача в приватну власність власникам земель: особиста та спільна часткова	Передача до комунальної власності з подальшою передачею в користування фізичним і юридичним особам
УМОВИ	<ul style="list-style-type: none"> ● Юридична особа, неприбуткова організація; ● підлягає державній реєстрації; ● створюються виключно власниками, тих земельних ділянок, які мають спільні межі та знаходяться в одному зрошувальному масиві (з метою уникнення маніпуляцій з боку орендарів); ● створюються трьома і більше водокористувачами; ● обов'язкова участь в об'єднанні власників земельних ділянок, на яких безпосередньо знаходиться меліоративна інфраструктура; ● наявність статуту. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Виготвлення документів і реєстрація права власності за кошти приватних осіб; ● регулюється Цивільним і Господарським кодексом. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Створення порядку передачі в приватну власність внутрішньогосподарських меліоративних систем з комунальної власності; ● створення порядку передачі безхазяйних меліоративних систем на облік територіальним громадам сіл, селищ та міст; ● передача за договором довгострокового користування або у безоплатне довгострокове користування.
ПЕРЕВАГИ	<ul style="list-style-type: none"> ● Загальносвітова практика регулювання відносин водокористувачів через створення об'єднань; ● можливість об'єднання зусиль для ефективного управління та користування системами; ● наявність спеціального закону, який регулює відносини водокористувачів; ● меліоративні системи утримуються за кошти власників, не витрачаючи кошти з державного бюджету; ● можливість створення власних внутрішніх органів управління. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Можливість оформлення права власності на меліоративну інфраструктуру (окремого та спільної часткової власності) та виготвлення правовстановлюючих документів; ● розпоряджаються виключно власники систем, орендарі землі лише використовують інфраструктуру. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Власність фактично у 1 суб'єкта господарювання.

Альтернативи (з урахуванням особливостей антимонопольного законодавства)

	Об'єднання водокористувачів	Передача в приватну власність власникам земель: особиста та спільна часткова	Передача до комунальної власності з подальшою передачею в користування фізичним і юридичним особам
НЕДОЛІКИ	<ul style="list-style-type: none"> ● Меліоративна система буде проходити лише в системі координат, тих земель, де вона безпосередньо розташована, ризик виникнення монопольного становища; ● штучні бар'єри для підключення власників суміжних земельних ділянок до меліоративної системи; ● необхідність збільшення лімітів водопостачання за умов збільшення учасників об'єднання; ● у випадку відновлення орендарем с/г землі інфраструктури, він не може захистити свої понесені витрати (інвестиції); ● не вирішується питання власності на системи; ● неврегульованість податкових відносин неприбуткових організацій; 	<ul style="list-style-type: none"> ● Не вирішується проблема з інфраструктурою, що знаходиться на беззахайних землях. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Затягування прийняття рішень щодо передачі в користування; ● створення штучних корупційних ризиків; ● відсутність фінансування на модернізацію елементів інфраструктури та будівництво нових; ● ризики непогодження власників земельних ділянок, на яких планується будівництво або реконструкція систем.
РИЗИКИ	<ul style="list-style-type: none"> ● Можливість маніпулювання умовами приєднання до систем та тарифами, за умов відсутності визначеного порядку на законодавчому рівні; ● колізія законодавства щодо встановлення власників на системи за набувальною давністю самочинним будівництвом; ● знищення конкуренції та підвищення ризику рейдерства земельних ділянок з боку учасників водогосподарських об'єднань. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Відсутність коштів у приватних власників на розвиток або реконструкцію систем; ● відсутність коштів на оформлення права власності (виготовлення технічної документації, здійснення реєстраційних дій); ● небажання одного з власників в спільній частковій власності оформлювати документи; ● колізія законодавства щодо встановлення власників на системи за набувальною давністю самочинним будівництвом; ● складність прийняття рішень щодо спільної частково власності на меліоративні системи. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Конфлікт з власниками систем, що все ж змогли оформити право власності/взяти на баланс; ● колізія законодавства щодо встановлення власників на системи за набувальною давністю самочинним будівництвом.

РЕЖИМИ ВИКОРИСТАННЯ МЕЛІОРАТИВНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

Таблиця 6

Альтернативи способу використання меліоративної інфраструктури				
	Державне управління без партнерства	Державно-приватне партнерство		Приватизація
		На основі концесійного договору	На основі договору про спільну діяльність	
УМОВИ	<ul style="list-style-type: none"> Залишити Status quo. 	<ul style="list-style-type: none"> Меліоративні системи не можуть передаватися без земельних ділянок, на яких вони знаходяться; Надання державних та місцевих гарантій; Визначення тарифів на етапі укладання договору Передача концесіонеру існуючого об'єкта концесії, у тому числі його подальша реконструкція, реставрація, капітальний ремонт, технічне переоснащення концесіонером, не зумовлює перехід права власності на такий об'єкт до концесіонера та не припиняє права державної чи комунальної власності. 	<ul style="list-style-type: none"> Одна із сторін державне підприємство, установа, організація у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 відсотків; Рішення погоджується з Мінекономрозвитку, Мінфіном, Фондом державного майна та Мін'юстом і готується проект рішення Кабінету Міністрів України; Необхідна державна реєстрація прав власності або користування будинками (спорудами) та земельними ділянками, які передбачається використовувати за договором; Необхідна наявність звіту про оцінку майна, що передбачається використовувати за договором, з висновком про його вартість; Договір містить умови: ефективності використання державного майна, захисту майнових інтересів держави, унеможливлення відчуження державного майна,, порядок розподілу прибутку, покриття витрат та внесення додаткових вкладів; Меліоративні системи не можуть передаватися без земельних ділянок, на яких вони знаходяться. 	<ul style="list-style-type: none"> Передача меліоративних систем в приватну власність.

Альтернативи способу використання меліоративної інфраструктури

	Державне управління без партнерства	Державно-приватне партнерство		Приватизація
		На основі концесійного договору	На основі договору про спільну діяльність	
ПЕРЕВАГИ	<ul style="list-style-type: none"> ● Забезпечення цілісності функціонування систем; ● Повний контроль на меліоративними системами з боку держави; ● Відсутні ризики рейдерських захоплень. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Нерухоме майно, новозбудоване концесіонером на підставі та відповідно до умов концесійного договору, залишається в державній чи комунальній власності; ● Відновлення, модернізація та будівництво меліоративних систем без використання коштів державних та місцевих бюджетів; ● Концесіодавець обирає концесіонера шляхом проведення концесійного конкурсу; ● Наявність спеціального закону, який регулює укладання концесійного договору та відносини між концесіодавцем та концесіонером; ● Можливість укладення концесійного договору шляхом проведення прямих переговорів з орендарем державного майна ● Можливість концесіонером передавати частину майна, що входить до складу об'єкта концесії, в оренду, якщо це передбачено концесійним договором. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Право власності залишається за будь-яких умов за державою (при умові реконструкції, реставрації, капітальному ремонті та технічному переоснащенні приватним партнером; ● На предмет договору не поширюється законодавство щодо списання майна, оренди майна. Всі умови зазначаються в договорі; ● Якщо умовами договору передбачено що власність на об'єкт будівництва буде належати партнерові — реєструється право власності на Державу або комунальну громаду, а вже потім реєструється ,на іншого суб'єкта; ● Об'єкт будівництва відображається на балансі партнера та відокремлюється від його майна та ведеться окремий облік. (держава у будь-який момент може перевірити об'єкт будівництва без втручання в господарську діяльність); ● Об'єкт будівництва, який передано в партнерство не може бути приватизований. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Відновлення, модернізація та будівництво меліоративних систем без використання коштів державних та місцевих бюджетів.

Альтернативи способу використання меліоративної інфраструктури

	Державне управління без партнерства	Державно-приватне партнерство		Приватизація
		На основі концесійного договору	На основі договору про спільну діяльність	
НЕДОЛІКИ	<ul style="list-style-type: none"> ● На відновлення, модернізацію та будівництво меліоративних систем використовуються виключно кошти з державного бюджету; ● Надмірні витрати з бюджету; ● Бюджетних коштів недостатньо для фінансування всіх витрат; ● Держава не завжди є хорошим менеджером; ● Неможливість оформлення правоустановчих документів, проведення інвентаризації за умови продовження діючої державної політики та фінансування. 	<ul style="list-style-type: none"> ● На відносини, що виникають у зв'язку з вибором концесіонера, виконанням концесійного договору та наданням державної підтримки проектів, що здійснюються на умовах концесії, не поширюється дія законодавства про публічні закупівлі; ● Держава не володіє інформацією про право власності на меліоративну інфраструктуру та земельні ділянки, на яких вона знаходиться. Відсутні необхідна документація; ● Держава не володіє повноцінною інформацією про протяжність, технічний стан, місцезнаходження меліоративної інфраструктури, що ускладнює процес оцінки майна, яке буде передане концесіонеру. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Неможливість реалізації договору без повноцінної державної реєстрації прав на меліоративні системи та земельні ділянки; ● Відсутність чітко встановлених норм, які б регулювали порядок укладання договору та відносин між сторонами; ● Не врегульована діяльність, що стосується нематеріальних внесків; ● Відсутність чітких вимог до оцінки спільної власності; ● Держава не володіє інформацією про право власності на меліоративну інфраструктуру та земельні ділянки, на яких вона знаходиться. Відсутні необхідна документація; ● Держава не володіє повноцінною інформацією про протяжність, технічний стан, місцезнаходження меліоративної інфраструктури, що ускладнює процес оцінки майна, яке необхідно зробити для укладання договору. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Втрата державного контролю над управлінням меліоративними системами; ● Втрата надходжень до державного та місцевих бюджетів; ● Ризик створення монополій; ● Ризик відмови в приєднанні до меліоративної системи; ● Ризик неврегульованості питання формування тарифів.